

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 448

בס"ד ערש"ק פר' בא' ו' שבט תשע"ג

פנינים יקרים

כי אני הכבדתי את לכו וגו' (י, א) השי"ת עושה הכל למוכנתם של ישראל כי בזה שהכביד את לב מצרים נתרככו ונתקברו לכבות בני ישראל להשי"ת ביותר שאת, וכמ"ש כל קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק, היינו כמו שנגדע לקרנות הרשעים בן מתרוממת קרני הצדיקים ועי"ז שהיה חושך ואפילה למצרים נתהווה שלכל בני ישראל היה אור במושבותם.

עד לחי מאנת לענות מפני (י, ג) מה הקב"ה דורש מאתנו הוא הוזהבנו והשפלות כמש"כ ואל"ז זה אבי"ם אל עני ונכה רוח - עני הוא הנכנע, על כן תרגם אונקלוס ע"ה לאתכנעא ואם לא נכנע מעצמו הרי ההכנעה והשפלות שמשפילים את האדם הוא עונשו של גאווה שנאמר לפני שבר גאון.

ולא קמו איש מתחתיו וגו' (י, ז) במצרים כשהיה חושך לא קמו איש מתחתיו, משמע מכשיכול לראות עד ארבע אמות נקרא אור יום, היכולת לראות את השני עושהו ליום...וד"ל.

ולכל בני ישראל היה אור במושבותם (י, ז) במד"ר מלמד שבכל מקום שהיה היהודי נכנס היה האור נכנס עמו, יען כי לפי בריאות העינים בן קבלת האור. הבריא בעיניו יכול לקבל אור בהיר והחלש בעיניו אינו יכול לקבל את מעט אור כידוע, וד"ל.

דבר נא באוני העם וגו' (י"א, ב) פרש"י הוזהרים על כך שלא יאמר אותו צדיק אברהם ועבדו וענו אותם קיים ואחרי כן יצאו ברכוש גדול לא קיים, וקשה הלא אאע"ה נתנסה בעשר נסיונות ועמד בהם ואיך יהרהר אחר הקב"ה אלא שלא יאמר אותו צדיק שכל סכלם של בניו הוא מחמתו. ואז גם ביציאתם ממצרים כאשר לא יקויים בהם אחרי כן יצאו ברכוש גדול שוב יאשים את עצמו את זה צריכים למנוע לכן הוזהרים שישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה וכו'.

דבר נא באוני העם וגו' כלי כסף וכלי זהב וגו' (י"א, ב) קשה אם היה רצון בשמים שהמצרים הם שיגדילו את העם למה הצטרכו להלוואות הלא אפשר היה להגדיל את חן העם בעיני מצרים שהם יתנו את הכלים, אלא מאחר ובזה היה תחילת עשירותם של ישראל לא היה ישר בעיני השי"ת שיתדבקו בחומר ברכוש בכל לב ע"כ היה ישר בעיני השי"ת שיתיה דבר הנשאל שיש בה עול על השואל להחזיר.

כה אמר ה' כחצות הלילה (י"א, ד) הקב"ה אמר לו כחצות ומשה אמר כחצות כדי שלא ימעו אצטגניני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא. כי עיקר התגלות האלקים היה בזה שהמצרים ראו איך שהמכות באות בדברו של משה ואיך הם מסתלקים בכח תפילתו והיה שם שמים גודע ומתקדש בעולם לכן אמר כחצות כי נתירא משה במכה זו האחרונה שימצאו החרטומים והאצטגנינים מקום למעות בדבריו ולהכחיש כל המכות ויתחלל שם שמים לפי שכל האותיות תלויין באות האחרון.

החודש הזה לכם וגו' (י"ב, ב) נקט כלל זה בידך כי ההתחדשות שיש בבריאה הוא לישראל שהם למעלה מהטבע. כי בדרך הטבע אין כל חדש תחת השמש אבל בני ישראל הדבוקים למעלה מהטבע הם מתחדשים תמיד בהארות של השי"ת, וככתוב שמע ישראל ואהבת ואח"כ אשר אנכי מצוך היום ודרשו חז"ל שיהיו בעיניך כחדשים כאלו היום נצטוו.

ואכלתם אותו בחפזון (י"ב, י"א) ענין החפזון הוא מפני שגורשו ממצרים, ולמה גורשו ממצרים כי היו כבר במ"ט שערי טומאה וסמוך מאד לשער הנ' ואם היו מתמהמהים עוד מעט היו נופלים לשער ה-נ"ן אבל צריך להבין למה המתין הקב"ה עד הרגע האחרון שיצטרכו להיות כל כך בחפזון, וצריך לומר כי באדם הדרך בן מפני שאינו יודע להעריך את הרגע אך עולמות הרבה תלויות ברגע ולכן מאבד האדם רגעים הרבה שהם חשובים במאד, באה רגע הנאולה ללמדנו מהו ערך הרגע שלא ליתן לבלותו חנם...

(בן אברהם)

(מכתבי החסידים)

(מתוך רבנו בחיי)

(שפתי צדיק)

(דברי יחזקאל)

המשק שיחת הרא"ש ז"ע א"א אונז' שמת תורה תשל"ח ה'בא ל'פס"ח ז"י א.א.

- 1 -

נפלות בעינינו, שהוא רוצה שהאדם יבטל את עצמו אליו, ואותה קנאה שיש לו בחבר יהיה לו אליו, וכאותה אהבה טפילה שבוערת בו יהיה לו אהבה הבורא. וגם כשבוערת בו אש של אהבה טפילה, מכיון שיודע שסיבת כל הסיבות שלח אליו את האהבה הזו, עליו גם לדעת שבאותו רגע שהוא הולך לחטוא הרבש"ע שולח לו סיבות בדמות של כל מיני מחשבות שימנעו אותו מלפגום, ואם עי"ז הוא נמנע מלפגום הוא מתחיל לחיות במציאות הוי' - פה אל פה אדבר בו. למרות שבסה"כ הוא לא עושה כלום, הוא רק התאפק ולא פגם באהבה הטפילה, אבל מזה הוא רואה שלולי המניעה ששלחו לו לא היה מציאות שיתאפק, ואז הוא זוכה למדריגה הגדולה ביותר, והוא זוכה להפגש עם הנשמות הגדולות ביותר.

לנשמות הללו יש זמנים מיוחדים בהם הם מתגלים לתת את הזכות שלהם בעולם, והיהודי הזה שהגיע למדריגה שכבר הפך את האהבה הטפילה לאהבה אמיתית ויראת הרוממות לאין סוף. כי הוא נמנע מלפגום ולעשות את הרע בגלל שהרבש"ע שלח לו יראה ופחד, ובגלל שהכיר שמעשה אלוקים הוא, לא נפל לגאווה, אדרבה, מבשרי אחזה אלוקה, שרק בעזרת השי"ת לא פגם ולא נפל בגאווה -

אנו כולנו צריכים ללכת בדרך הזו. כי כולנו נמצאים שם. אין אדם בדור שאינו חוטא. אם רק לא נרמה את עצמנו נראה שאנו ממש ערום ועריה, ואין מתום בבשרי מפני זעמד. על כן אנו צריכים להתחזק כולנו יחד, ולזכור שכמו שיכולנו לקלקל כך אנו יכולים לתקן. לא צריך להסתובב שבורים ופצועים ביאוש. זוהי דרכו של היצר הרע, לבלבל את האנשים בכדי שיהיו בידיים שלו כל הזמן, ואף פעם לא יתישבו בדעתם ולא יעשו חשבון נפש, לכן הוא מקרר אותם - אשר קרך בדרך - אתה כבר ממילא שום דבר. אבל זה שקר! כל אדם בעמקי הייסורים שלו יכול להתעורר, וגם בעומק היאוש הוא יכול להתעורר ולהתחיל להתקדם וללכת הלאה, לחרוש כמו בהמה ולא להביט על שום דבר, ולא לשאול. כמו ששלמה המלך אומר: שבע יפול צדיק וקם. אם אפשר ליפול, ולא משנה למה ואיך, אפשר גם תמיד לקום, ותמיד אפשר להשאר במציאות דביקות הבורא.

בכל מצב שהאדם נמצא הוא יכול להפוך את כל מהלך החיים שלו לדביקות הבורא. כאשר יתבונן על כל אשר יארע עמו: מי שולח לי את הפחד, ומי שלח לי אהבה טפילה, או קנאה - מאת ה' היתה זאת היא

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קדם

448
ג

"וחטאתי נגדי תמיד" כי חוטא ופושע אני, ודוקא אז הוא זכה להיות "דוד מלך ישראל חי וקיים".

- ח -

התפקיד שלנו בעולם הוא להפוך את האהבה הטפילה לאהבה אמיתית. ואיש אל ישלה את עצמו שזה לא בר השגה, כי שבע יפול צדיק וקם. אם רק הנפילה לא שוברת אותו והוא לא מתעייף, והוא מוכן להודות, בלתי אפשרי שלא יתחיל להכיר שיש סיבה שמונעת אותו. כי הנה הוא נפל פעם אחת ולמה לא נופל עוד. והוא מתחיל לפחד כל היום שלא יפול, והוא צועק לרבש"ע ותובע ממנו בכל העוצמה שישמור עליו. והרבש"ע עוזר לו. והוא שומע שיש רבש"ע ששומר אותו בכל רגע, ובכל נשימה הוא חי לפי הסיבות שלו.

זוהי התכלית של הבריאה, ולכן הרבש"ע ברא את החמישים ואחד יום (שמן ר"ח אלול עד מוצאי שמחת תורה) כדי שאנו כולנו נתיישב בדעתנו ונגיע אל התכלית שבעולם הטבע. כי הרבש"ע ברא את הטבע כדי שאנו נהפוך אותו לסיבת כל הסיבות ע"י שכל אחד יכיר את הפגמים שלו - וחסאתי נגדי תמיד - בכל רגע ומשהו.

הוא זוכה לראות את כל הצדיקים האמיתיים. שהרי לכל צדיק יש זמנים מסוגלים בהם הוא מתגלה, כי כל זמן קשור בשורש של נפש אחת שיש לו למלא את התפקיד המיוחד שלו עמה. וכמו שלכל מלאך יש את התפקיד שלו, כך לכל צדיק אמת יש תפקיד לתת את הסנגוריה שלו בעולם, ע"י שנפגש עם בְּרוּאִים כאלו שהגיעו לאהבה טפילה והיפכו את זה לאהבה אמיתית ע"י סיבת כל הסיבות. אנשים כאלו שהגיעו לקנאה ואח"כ ראו שכל הקנאה היתה על שטות, והבינו שזה לא יכול להיות רק שמאת ה' היתה זאת. אדם כזה מגיע למדריגות הכי גבוהות, הוא הצדיק אמת, והא זוכה לדבר עם הרבש"ע פה אל פה. אדם כזה יכול לתת את הסנגוריה הכי גדולה בזמן הכי גרוע. הדרך להגיע לזה היא רק ע"י יסורים. טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך. בלי יסורים זה לא שייך. האדם צריך לקבל את היסורים שלו באהבה, וכשהוא מקבלם באהבה הוא זוכה שהרבש"ע מְזַכֶּה אותו בכל מיני סיבות כדי שישגי את דביקותו, ויהיה דבוק בו כל היום. לזה זכה דוד המלך שאמר "אני מעורר השחר", שכל הזמן היתה לו דביקות מהפחד התמידי מהחטא. כי אחרי שכבר הגיע למדריגה שכבר לא היה צריך להתעורר מאהבה הטפילה, ואמר "אז איתם וניקתי מפשע רב", הרבש"ע הביא אותו למצב של

ואמרתם זבח פסח הוא לה' (י"ב, כ"ז) היינו כשתדברו בתורה ובתפלה וזהו 'פה סח' תראו שיהיה בחינה "הוא" היינו נסתר או יהי' לה' בחינת התגלות...

קדש לי בכור פטר וגו' (י"ג, כ') פטר לשון פתיחה וחמור הוא גשמיות העולם הבאים מצד החומר, היינו שאם באים מחשבות פתוחים יראה להכניסם אל הקדושה והיינו תפדה בשה דשה מרומז אל הקדושה, ואם לא תפדה היינו שאינו יכול להעלותן או וערפתו שיפסוק מהמחשבה הזאת הבאה למורדו וידחה ויסלק אותו לגמרי ממנו.

ויצעקו בני ישראל אל ה' (י"ד, י') תפסו אומנות אבותם לזעוק אל ה', בשמים ניכרת קול ישראל הפנימית ועיקר הרצון בכח הקול קול יעקב ובכונה, ביציאתם ממצרים נסתם מהם ענין התפלה כדי שישאר לדורות שאף כאשר לא יהיה להם כח להתפלל ולזעוק על כל זאת יושעים השי"ת, וכן איתא במכילתא ה' ילחם לכם' אף כאשר אתם תחרישון כלומר שלא יוכלו להתפלל ג"כ יושעים.

המבלי אין קברים וגו' התיצבו וגו' (י"ד, י"א) במצרים היו במ"ט שערי מומאה ויצאו משם כדי להכנס לקדושה. בזה שראו איך מצרים נוסע אחריהם היה נראה להם כאילו הם משוקעים עוד במומאה, וצעקו המבלי אין קברים במצרים האם לא הועיל דבר בנסי יציאת מצרים? השיבם משה התיצבו וראו את ישועת ה' היינו שזה עצמו הוא מישועת ה'. מה שאתם רואים את מצבכם ומבינים את הרע שבדבר. וכשאדם מכיר את רוע מצבו אזי יכול להושע.

שהשמחה במעונם

הר"ר שמעון ברזסקי ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר גרשון כהן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר יוסף ברזסקי ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יוסי אלתרזון ומשפ' להולדת הבת

משפ' גולדשטיין להולדת הנין

הר"ר שמואל יעקובסון ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר חיים שמחה נאדל ומשפ' להולדת הבן

הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר שמואל קיפר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר זאב וילר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר יונתן ליברמן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' לאירוס הנכדות

הר"ר אהרן רובינפלד ומשפ' לאירוס הנכדה

הר"ר ישעיה רובינפלד ומשפ' לאירוס הנכדה

הר"ר גדליה סגל ומשפ' לנישואי הנכד

הר"ר מרדכי סגל ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח נחמיה סגל לנישואי

י"ל ע"י
מערכת החברות
רח' ערני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 פקס
5080 ת.ד.
ירושלים 91050